

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૩૫૧ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ

વિષય ૬ - ૧૨૧

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ

થાને
રવરાજ્ય ગર્જના.

સંગ્રહ કરી છપાવનાર
બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ
ટે. સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે (દુકાન)
(અમદાવાદી બજાર-આંધી પોળ) (ઘર)

મુ. નડીઆદ

અમદાવાદ મધ્યે પાંચકુવા ચાર રસ્તા ઉપર
આવેલા શ્રી ગણેશ પ્રી. પ્રેસમાં ત્રિવેદી
ધર્મરક્ષા માણેકલાલે છાપી.

સુધારા વધારા સાથે
આવૃત્તી ૨. સં. ૧૯૭૯. પ્રત ૮૬૫૦.
કીંમત બે આના

સ્વધર્મ

વિવાહીય
૧૦૩૪૧
ગ્રંથાલય

ગરબો. ૧

(રાગ-કામણ દાસે છે અલબેલા તારી આંખમાં ૧)

સજની પુણ્ય ભુમીમાં જન્મ લઈ તેં શું કર્યું રે?
જનની જન્મ ભુમીનું હિત હૈયે ના ધર્યું રે?

લાડ કોડથી જેણે ઉછેર્યા,
ધર્મ નીતિ સંસ્કારે પ્રેર્યાં,

તેની સેવામાં શીર જાય તો શું થયું રે? સજનીં

દેશ દાઝ કો દી નવ જાણી,
પ્રેમ ભક્તિ અંતર નહિ આણી,

સાથે તેનું જીવતર તો એળે ગયું રેં સજનીં

પામર જનતો તેને કહીએ,
નામ કો દી તેનું નવ લખએ,

સ્વાર્થ સુખમાં દેશ હિતને ના ગણ્યું રેં સજનીં

મહીલા માન વધારે મહીમાં,
ઉત્તમ કાર્યો કરી અમનીમાં,

વીરાંગના પાછું શું હઠવું જ રગ ભર્યું રેં સજનીં

(૩)

જીવન સફળ તો ક્યારે થાયે,
 દેશ યજ્ઞે સર્વસ્વ હોમાયે,
 ભક્તી લાવથી ઉર ઉઠી ઊઠળી રહ્યું રે૦ સમજી૦
 અવસર મળે નહિ ઉત્તમ આવો,
 દેશ શેવાનો લેવા હુઠાવો,
 પશ્ચાતાપ પાછળથી થાયે જો ટાણું ગયું રે૦ સમજી૦
 (લેખક-મણિલાલ ગેયંદાસ દોશી-નડીઆદ)

ગરબો. ૨

સ્વરાજ લેવું સહેલ છે.

પરદેશી કાપડ ઊડો, ને સુંદર ખાદી ખેડો,

મારી ખેડેનો સ્વરાજ લેવું સહેલ છે.

ભલકાને ફેશન ઊડો, બાદી ખાદી પણ ખેડો. મારી ખેડેનો
 આગસ પર નિંદા ત્યાગો, રેંટીયા શું પ્રીતિ બાંધો. મારી ખેડેનો
 ખાદીની ધૂન લગાવો, ખાદીનું તાન જગાવો. મારી ખેડેનો
 ખાદી તાડા લઈ ફરજો, સૌને તમ લેવા કરજો. મારી ખેડેનો
 ઘરમાં ઝોને સમજાવો, ખાદીનો મંત્ર પઠાવો. મારી ખેડેનો
 બીવા કે મરજી ટાણે, ખાદી વાપરજો કાણે. મારી ખેડેનો
 શાળા સરકારી નમાદી, ઊડાવો એની ગુલામી. મારી ખેડેનો
 વણનારો તાણે વાણે, અંત્યજને બંધુ બાણે. મારી ખેડેનો
 સહ્યો થાજે સો ખેડો, ધા રૂપીયો આપી ખેડો. મારી ખેડેનો
 મર્યાદા ખોટી ઊડો, પામર બંધનને તોડો. મારી ખેડેનો

(૪)

ગરબો ૩

રાગ-તમે અમણ્યા અમે બાણીએ રે,
મારો પાવનડો નવ તાણીએ રે.

મહાત્મા સુદામાપુરીમાં અવતર્યા રે,
માતા મહાલક્ષ્મી કુળે જનમીયા રે,
લીધો દેશ હીત કાળે અવનાર રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રખીયામણું રે. ૧

યુવાવસ્થાએ આક્રિડા સંચર્યા રે;
ત્યાંતો દેશનાં હુઃખ હૈયે ધર્યા રે,
છોડયું સખગ સત્યાગ્રહ શસ્ત્ર રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રખીયામણું રે. ૨

હુઃખ વેઠયાં કાલગૃહનાં દોષલાં રે;
દેશ કાળે ગણ્યાં તેતો સોદાલાં રે,
ધુજ્યા શત્રુને રૂચી સહુ કાંજ રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રખીયામણું રે. ૩

ત્યાંથી પુનઃ સ્વદેશ પધારીઆ રે;
દેશ બંધુએ કુલડે વધાવીઆ રે,
કુધો સજનગરમાં નીવાસ રે;
ગાંધીજી, રાજનગર રખીયામણું રે. ૪

સાબરમતીનાં નીર અતિ નીર્મળાં રે,
 ત્યાંતો બાપુજી આશ્રમ કરી રહ્યા રે,
 કીધું દારકાં સમુ શુભ ધામ રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૫
 ખેડાના ખેડુત શરણે આવીઆ રે;
 સત્યાગ્રહના શરે બચાવીઆ રે,
 ચંપારણુમાએ વાગી હાક રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૬
 યુરોપખંડમાં વિગ્રહ બગીઓ રે;
 દુનિયામાં દાવાનળ લાગીઓ રે,
 કીધી સરકારને તમે સહાય રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૭
 ત્યાંતો વિગ્રહનો અંત આવીઓ રે;
 કાળો કાયદો ઇનામમાં આણીઓ રે,
 તતો રાઉલેટ નામે પ્રખ્યાત રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૮
 બગ્યુ ભારતવર્ષ નિંદ્રા થકી રે;
 ધુમ્મ્યા તીલક માલવિયા મહારથી રે,
 મહમદ શૈક્ત લજપત નેરૂ રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૯
 સભા ભરી બેઠીઆનવાળા બાગમાં રે;
 ત્યાંહીં ક્યારે ધીર જીલમ કયો રે,

- માર્શલ-લોએ સંહાયા નીદાંપ રે,
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૦
- ખિલાફતે અસહકાર જનમીયો રે;
 નોકરશાહીને મનમાં ન ભાવીયો રે,
 હિંદુ મુસલીમ ઐક્યતા સાંધી રે,
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૧
- ગાંધીજી સ્વરાજ્યની શરતો એમ બાણે રે,
 ખાદી પહેરોને ચરખો ફેરવો રે,
 લેજો મુતરને તાંતણે સ્વરાજ્ય રે,
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૨
- નિજ દેશનું હિત જો ચિંતવો રે;
 પટ પરદેશી ઝટપટ પરહરો રે,
 શુદ્ધ ખાદી સજો શણગાર રે;
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૩
- ગ્રામ મુણજો ગાંધીજીની આટલી રે;
 મોહ-ભળને નિશ્ચય વિદારજો રે,
 આજા ધારીને કડું પ્રણામ રે,
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૪
- દિવ્ય મંત્ર સુણો મોહન તણો રે;
 અવતાર તેતો પ્રભુનો ગણો રે,
 કર્મવીર કસ્તુરબાના કંથ રે,
 ગાંધીજી, રાજનગર રળીયામણું રે. ૧૫

ગરબો ૪

લેખક—દોશી મણીલાલ જેઠાંદાસ મુ. નડીઆદ.

રાગ—(આધવજી સંદેશો કહેજો સ્થામને).

સાંભળ સજની વાત કહું આજે નવી,
 દેશ બંધુઓ નીશદીન જતા જેલજો.
 સ્વતંત્રતાનું ધર્મ યુદ્ધ ચાલી રહું,
 મરવું ગણીયું સ્વરાજ્ય માટે સહેલજો. સાંભળ. ૧
 સરકારે ઘડીઓ તો કાળો કાયદો;
 ચમકી ઉઠ્યો મુણતાં આખો દેશજો.
 ગામે ગામ પડી હડતાળો હિન્દમાં,
 અશાન્તિએ પ્રજામાં કર્યો પ્રવેશજો. સાંભળ ૨
 જુલમ કીધો જલ્દીયાંવાળા બાગમાં,
 નિઃશસ્ત્રો પર ચલાવી ગોળી બારજો.
 નીદોષીના જાન અને લાજો લીધી,
 ઘોર કૃત્યનો “ કાયર ” છે કરનારજો. સાંભળ. ૩
 ગાંધીએ સમજાવ્યા બહુ સરકારને,
 રાજ ભક્તીથી સાચો કરી સહકારજો.
 રહ્યા ભરૂંસે પણ કાંઈ વળીયું નહિ,
 નીરાશ થઈને કરીયો અસહકારજો. સાંભળ. ૪
 ગાંધીજીએ ધર્મ યુદ્ધ આરંભીયું,
 હિન્દ તણા મુપુત્રો થયા સામેલજો.

માતૃ ભુમીની સેવા સ્નેહે સ્વીકારીને,
 હક્ક માગતાં હરખે જાતા જેલ જો. સાંભળ. ૫
 દેશ હીતને કારણે દુઃખ વેઠી રહ્યા,
 તન મન ધનની કીધી નહિ દરકાર જો.
 સત્ય શાંતીનું શસ્ત્ર થયું છે હસ્તમ્ભ,
 શુભીયલ “ગાંધી” તેના છે સરદાર જો. સાંભળ. ૬
 દોષ નથી કંઈ દેશભક્તોનો આ સખી,
 ન્યાય નીતિ ને પુરા છે ચાહનાર જો,
 પ્રાણોત્તે પણ અધર્મને ના આદરે,
 સાચું કહેતાં શીક્ષા દે સરકાર જો. સાંભળ. ૭
 રહાય થશે સત્યનો ખેત્રી છે શ્રીહરી,
 પ્રજા તણું તો ખીળું શું છે જોર જો.
 અતીશય અનાતિ ઇશ્વર ના સાંખી શકે.
 મસ્તાનીના દતારશે મદ તોર જો. સાંભળ. ૮
 દુઃખ દેખાને દેશ બંધુનાં આ સખી,
 મોજ શોખનો બુઢો તણએ મોહ જો.
 વસ્ત્ર વિદેશી લેઈને પતીત હું ના થઉં,
 નહિ કંઈ નહિ કંઈ દેશ તણો હું દ્રોહ જો. સાંભળ. ૯
 મણીલાલની વીનતિ જો ઉરમાં ધરો,
 સુંદર ખાદી ખંતથી પહેં. અંગ જો.
 જેલ ગયેલા મહેલે બેઠેલા પધારશે,
 સ્વરાજ્યને પણ લેતા આવે સંગ જો. સાંભળ. ૧૦

(૬)

ગરબો. ૫

(રાગ—સુરત બંગડીમાં માફ મન મોહું.)

- સુંદર ખાદીમાં માફ મન મોહું.
 સુતરને તાંતણે સ્વરાબ્ય લેઈશું,
 સ્વરાબ્ય લેઈશું ને સ્વતંત્ર ચૈશું,
 દેશનો ઉદ્ધાર કરીશું હો યેન. સુંદર. ૧
- ખાદી પહેરીને હું તો સાસરે ગઈતી,
 સાસુજીએ મ્હાં મચકોડયાં હો યેન. સુંદર. ૨
- શાને સાસુજી મ્હારાં મ્હોં મચકોડે,
 મ્હેંતો મારી ફજ બબલી હો યેન. સુંદર. ૩
- હાથે કાંતીને હું તો હાથે વણું છું,
 તેમાં આનંદ ઉર વાધે હો યેન. સુંદર. ૪
- ખાદી પહેરીને હુંતો મામા ઘેર ગઈતી,
 મામીએ મ્હાં મચકોડયાં હો યેન. સુંદર. ૫
- શાને મામી મ્હારાં મ્હોં મચકોડે,
 ખાદીથી દેશ આખાદી હો યેન. સુંદર. ૬
- ખાદી પહેરીને હુંતો કાકા ઘેર ગઈતી,
 કાકીએ મ્હોં મચકોડયાં હો યેન. સુંદર. ૭

શાને કાકી મહારાં મહોં મચકોડે,
ખાદી તે મહારે રાયજાદી હો બેન. સુંદર. ૮

ખાદી પહેરીને હુંતો માસી ઘેર ગઈતી,
માસીએ મહાં મચકોડયાં હો બેન. સુંદર. ૯

શાને માસી મહારાં મહોં મચકોડે,
વિદેશીએ ડાટ વાળ્યો હો બેન. સુંદર. ૧૦

* *

* *

* *

દેશ ડુબ્યો પરતંત્ર દશામાં,
વિદેશી વસ્ત્ર પહેરીને હો બેન. સુંદર. ૧૧

ભુલ્યો કરીને ભીખ માગી ભારતે,
હજુએ આંખ કેમ ખોલે ના બેન. સુંદર. ૧૨

હીત ધારીને કંઈ હિન્દનું હૈયે,
સ્વદેશી વૃત સહુ લેજો હો બેન. સુંદર. ૧૩

જન્મ લીધો પુણ્ય હિન્દ ભુમીમાં,
કો દી કૃતક્રી ન થઈએ હો બેન. સુંદર. ૧૪

સાચો ધરમ ગણી દેશ સેવાનો,
ઘેર ઘેર રેંટીયા તાજો હો બેન. સુંદર. ૧૫

(લેખક-દેશી મણીલાલ જયંદાસ નડીઆદ.)

ગરબો. ૬

રાગ—(ગાડી આવી ગુજરાત અગન ફેરી ગાડીરે આવી.)

ખાદી ધરોને અંગ, સહીયર સહુ ખાદી ધરોને;

ઉરમાં લાવીને જિમંગ, સહીયર સહુ ખાદી ધરોને.

સાખી—વસ્ત્ર વીદેશી પહેરીને, દુઃખી થયો બહુ દેશ;

હીત ચાહો નો હિન્દનું,

તેનો સંગ ન કરશો લેશ.—સહીયર.

સાખી—તને મોહ વિદેશનો, મમતા ધરો સ્વદેશ;

જનની જન્મ ભુમી છે,

એજ જીવન આદેશ.—સહીયર.

સાખી—ભુખે મરે ભારતજનો, દયા હૃદયમાં હોય;

સુખ ઇચ્છો નો સર્વનું,

ફેશન કરો નહિ કોય.—સહીયર.

સાખી—ખાદી આખાદી કરે, કરે દુઃખ સહુ દર;

સ્વતંત્રતાને આપીને,

સ્વરાજ્ય લાવે જરૂર.—સહીયર.

સાખી—દેશ હીતને કારણે, ગયા ઘણા જન જેલ;

ગાંધીનું કહ્યું માનીયે,

તોતો સ્વરાજ્ય લેવું સહેલ.—સહીયર.

ખાદી ધરોને અંગ.—સહીયર.

(લેખક—મણીલાલ જયદાસ દોશી—નડીઆદ.)

(૧૨)

ગરબો. ૭

રાગ-(ગિરીધારીરે વાત કહું તે વિચારે.)

દિનાનાથ હવે ભારતનું દુઃખ હરજો,
પ્રભુ મુક્ત ગુલામીથી કરજો.

કુલ—ઈચ્છા સ્વરાજ્યની ઉર ઢાખોરે;

મંત્ર શાન્તી હવે જાપોરે;

મુળ ઇર્ષા તણાં સહુ કાપોરે;

કરી ઐક્ય હવે, અધિક આત્મબળ ભરજો;

પ્રભુ.

દિનાનાથ હવે, ભારતનું દુઃખ હરજો;

પ્રભુ.

કુલ—કાંતી રેંટીએ હાથે વણજોરે;

નરનારી અંગે ખાલી ધરજોરે;

વિદેશી વસ્ત્રનો ત્યાગ કરજોરે;

ધર્મ યુદ્ધે ખુશીથી મરજોરે;

ડર છોડી હવે, જેલ સરકારની ભરજો;

પ્રભુ.

દિનાનાથ હવે, ભારતનું દુઃખ હરજો.

પ્રભુ.

કુલ—અલી ભાઈઓને પકડ્યા જ્યારેરે;

શંકરાચાર્યને લે ગયા ત્યારેરે;

ગાંધીજીને કીધા કેદ ત્યારેરે;

રાખી શાન્તિ તમે અતિ ભારેરે;

ગુરૂ ગાંધીનીરે, આજ્ઞા સૌ ઉર ધરજો;

પ્રભુ.

દિનાનાથ હવે ભારતનું દુઃખ હરજો;

પ્રભુ.

ગરબો. ૮

(રાગ-પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે.)

ભારત ભાગ્યોદયમાં રૂંડો રૂપાળો રેંટીઓરે;
મનહર સુખકર હુઃખહર દયાનીધી એ દેવ,
પ્રીતે પધરાવોને મંદીરમાં સૌ માનુનીરે.

સાખી-જુનો પુરાણો રેંટીઓ, ફરતો હતો ગ્રહમાંય,
તબ્યો તેહને જ્યારથી, હુઃખી થયાં સૌ કોય.
તેના પાપે પરદેશીની ગુલામીમાં પડ્યારે;
કરશે મુક્ત તમોને જીવન પ્રાણાધાર,
પ્રિતે પધરાવોને મંદીરમાં સૌ માનુનીરે. ભારત.

સાખી-કપાસ ભારત દેશનો, પરદેશી લઇ જાય.
આપે વીસ કરોડને, ખાસઠ વસડી જાય.
આવે ખોટ ખરી અહીં બેતાળીશ કરોડનીરે,
એથી દેશ આપણો બહુ દુર્બળ દેખાય,
પ્રિતે પધરાવોને મંદીરમાં સૌ માનુનીરે. ભારત.

સાખી-અત્રપુર્ણ આ દેશનો રૂંડો રેંટીઓ સ્થાય.
ફેરવળે ધરી ટેકને, અધિક આનંદ હોય.
કાંતી હાથ વણેલાં વસો અંગે ધારબેરે,
અવિનાશી કહે આશે દેશ તણા ઉદ્ધાર,
પ્રીતે પધરાવોને મંદીરમાં સૌ માનુનીરે. ભારત.

ગરબો. ૯

(રાગ-ગીરધારીરે વાત કહું તે વિચારે.)

સુણ સજની રે, શિખામણુ કહું સારી;

તમે જોજો જરૂર વિચારી-ટેક.

ભારતની રે ભાગ્ય દશા પરવારી;

કરે રૂદન માત બિચારી.

જુલ-દયા દિલમાં તેની ધારી રે, કરો શેવા સત્ય સ્વિકારી રે;

થાજો ભારતને ઊપકારીરે,

સખી સમજોરે, સમય તણી બલિહારી-તમે જોજો. ૧

બ્રાહ્મણની રે, સત્તા પણ પરચારી,

ક્ષત્રી બળ હીણ લાચારી;

ખેડુતની રે, થઈ છે ખુબ ખુવારી,

દિન દશા દિવસ દુઃખકારી.

જુલ-થયા વણજ વિનાના વેપારીરે, ભારતમાં વધિયા સિખારીરે;

બધો દેશ બન્યો બિમારી રે,

સુખ ત્યાગો રે, સ્વદેશ હિત નરનારી.-તમે જોજો. ૨

ફેશનની રે, ફોગટ શી ! ફિસીઆરી,

તન મન ધનને હરનારી;

સત્યાગ્રહ રે, શસ્ત્ર સખળ લાયકારી,

દ્રઢ ધિરજ ઢાલ તમારી,

જગ જીવ્યુરે, સ્વદેશ હિત જયકારી.-તમે જોજો. ૩

પણ કરજોરે, પણ પણ પ્રેમ પ્રસારી,
પ્રાણની ખની બિન ઠરકારી;
સહી લેજોરે, સંકટ ધિરજ ધારી,
નિજ ચારિત્ર દેજો ચિતારી.

શુદ્ધ—ખળ આત્મ સંયમનું વધારીરે,
હજો હિન્દ માતાને હિતકારીરે;
રહાય કરશે શ્રી ગિરીધારીરે;
મણિ મળશેરે સ્વરાજ્ય શુભ સુખકારી. તમે જોજો
લેખક—(ભાઈચંદ ગોવર્ધનદાસ ગાંધી. નહીઆદ).

ગરબો ૧૦

તમે મુકીને મનની પ્રમાદીરે;	
ખડેની ખડેરોની ખાદી	
ખાદી પડેરે તે શાહુભદી રે;	
ખડેની ખડેરોની ખાદી.	ટેક.
ખાદી તે આદિ અનાદિ આ દેશે;	
દેશની કરતી આખાદી રે.	ખડેની. ૧
વિધ વિધ વસ્ર વધારે કેં વ્યાધી;	
ખાદી હરે તન ખાદી રે.	ખડેની. ૨
ખાદી વિના બિભાં વસ્ર ઉપાધી;	
ખાદી સ્વરૂપમાં સાદી રે.	ખડેની. ૩

(૧૬)

શાસ્ત્ર સકળનું છે સુત્ર સૂતરમાં;
 ખાદી વગર ખરખાદી રે. ખહેની. ૪

સૂતરમાં સૂતર છે એ રસ્તો;
 ખાદી પ્રભુની પ્રસાદી રે. ખહેની. ૫

ખાદી તે ખલક તણી મહાદેવી;
 ખાદી તે દેશની હાદી રે. ખહેની. ૬

અંદ અહે ચિત્તમાં નિત નેહે;
 ખાદી સ્વરાજ્યની ગાદી રે. ખહેની. ૭

લેખક-(ભાષ્યચંદ ગોવર્ધનદાસ ગાંધી. નડીઆદ).

ગરબો ૧૧

રાગ-(પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે)

સૈયર ખેરોની સૌ ખાદી અંગે સ્નેહથી રે.
 સુંદર શોભીતી છે સુખકર પુણ્ય પવિત્ર;
 તેના તેજ થકી અજ્ઞાન તિમિર અળગું થયું રે.
 દશ દિશ વ્યાપી કિર્તી જેની ચિત્ર વિચિત્ર;
 ખાદી ખાંતે ખલકે ખેલે ગળ આનંદમાં રે. ટેક.

સાખી—ખાદી ખલકે ખેલતી—ભગવતિ શુભ ભંડાર,
 ઉર આપે આનંદ એ—વંદુ વારંવાર.
 દેશોદયમાં દિસે દેવી સમ એ દિપતી રે,
 કરશે વહેમ કૂધારાં કેરૂં તે ખંડન,
 ભરશે ભાવ થકી ભૂતળ પર ભારે સંપત્તી રે;

હર નિશ કરશે એતો સત્ય તણું મંડન.—ખાદી. ૧
 સાખી—મંડન કરશે સત્યનું—સાથી સુતર સંપ,
 કાઢે કલેશ કુસંચને—સંપ વસે ત્યાં જંપ.
 ચિંતામણી સમ ચાર ચમકે ખાદી દેશમાં રે,
 ઘર ઘર હરતી ફરતી ગોરી ગુણુલા ગાય;
 ધન ધન કહેતીને લેતી તુજ પર ઓવારણું રે,
 દિધાયુશ લોગવળે આપે એ આશિષ.— ખાદી. ૨

સાખી—હતી તણાતી બાપડી—મોહ પુરે લાચાર.
 મોહન મળિયો મલપતો—કર ગ્રહી કાઢી ખહાર.
 મોહપુરેથી ખેંચી ખાદી કાઢી ખારણે રે,
 આશ્રય ઓપધ આપી દિધું શુભ સનમાન;
 શાન્તિ આપીને સૂવાડી પ્રિતે પારણે રે.
 હેતે હૂલાવીને કરતો નિત ગુણુગાન.— ખાદી. ૩

સાખી—હતી હરદશા તાહરી—પામી સતિ સત સંજ.
 અમર અમર અવની વિષે—નોતમ નિપની નંજ.
 ઉત્તમ પદ્મિ દિન પ્રતિ દિને પ્રભૂતા પામતી રે,
 ખાદી નગર વસાવ્યું સામ્રમતીને તીર;
 હયે હરખે નિરખે સૌ જન પુને પ્રેમથી રે;
 ચંદ ચહેછે ચિત્તમાં ભવની ભાગે ભીંડ.
 ખાદી ખાંતે ખલકે ખેલે ખુબ આનંદમાં રે.—

લેખક—(ભાઈચંદ ગોવર્ધનદાસ ગાંધી ચાલ નડીખાલ)

(૧૮)

ગરબો ૧૨

રાગ—(પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીં રે).

ચાલો સહીયરો સ્વરાભ્ય મંત્રને સાધીએરે,

ભણીએ સ્વતંત્રતાના ગાંધીજી પાઠ;

લઈએ નવ પ્રતિજ્ઞા નવરાત્રીના દીનમાંરે.

સાખી—પ્રથમ પ્રતિજ્ઞા રેંટીઓ—હુઃખ ઉદ્ધારક દેવ,

કાંતી જગ જીવાડીએ—પ્રીતે કરીએ સેવ,

સુંદર સુતર કાંતી ગ્રહમંદિર શોભાવીએ રે,

જેના તારે દીસતો ભારતનો ઉદ્ધાર;—

લઈએ.

સાખી—સ્વરાભ્ય સુતર તાંતજી—ખાદી દેશનું નુર,

દેશ સ્વતંત્રા જે ચહો—(તો) વણીએ ખાદી જરૂર.

ધરીએ અંગ ખાદીને આર્યા નામ દીપાવીએરે;

ટાળી ફેશનેબલ વિદેશી પરનો મોહ,—

લઈએ.

સાખી—ત્યાગી વિદેશી વસ્તુને—ત્યાગી વિદેશી વસ્ત્ર,

સંગ્રહ કદી ના કીજીએ—લઈએ સ્વદેશી વ્રત.

કરીએ ત્યાગ વિદેશી ભીખ પ્રતિજ્ઞા લીજીએરે;

જેથી સુખીઓ થાએ આર્યા તણા સંસાર,—

લઈએ.

સાખી—આત્મોન્નતિને આદરી—રહી વ્યસનથી દૂર,

દખાઈ વ્યસનથી ભારતી—પરતંત્રતાનું પૂર.

રહેવા દુર્વ્યસનથી દુર સદા સંભાળીએરે;

કરીએ જગ સેવાની શ્રતીનો અભ્યાસ,—

લઈએ.

સાખી—હિંદુ મુસલમાનીન એકતા-ધર્મ પરસ્પર પ્રીત,
 સ્નેહે જગને જગાવીએ-પદાવી પ્રેમની રીત.
 વધાવી દિવ્ય સ્નેહને સ્નેહામૃત રેલાવીએરે,
 જગાવી કર્મ માર્ગથી દેશેદ્વારક મંત્ર,— લઈએ.

સાખી—ધીરજ શીલતાને વળી-કદી ન કરીએ કોધ,
 શાન્તિ પાઠ સદા પઢી-ગજવીએ ત્રેલોક.
 વસાવી અન્ય ગુણોને અહીંસાવૃત ઉભળીએરે;
 ઉભળી ઉજ્જવલતાથી આત્માનો પ્રકાશ,— લઈએ.

સાખી—શીલ વૃત્તની સાડી સજી-કરીએ પતીની સેવ,
 કટુ વચન ના બાખીએ-રીઝે દેવાધીદેવ.
 પતીની પૂંજ થકીતો જગ લ્હાવો લેવાયછે રે;
 જેના હરનીશ ગુણો પ્રસાદીક પણ ગાય,— લઈએ.

સાખી—લોક સેવામાં મચી રહી-રહી દુર્વ્યસનથી દુર,
 ધર્મ આપણો જાણીએ-હાણીએ ભારત ભૂખ.
 ગએલી હિંદ આબાદી સ્વાધીનતાને લાવીએ રે;
 શીખવો પુત્ર-પુત્રીને જગ સેવાનાં સુત્ર,— લઈએ.

સાખી—નવરાત્રીના દીનમાં-પ્રતિજ્ઞા જો લેવાય.
 આર્ય સત્તાદીને જળે-સ્વરાજ્ય ઘર ઘર થાય.
 સુધરે આર્ય જાણા તો ભારતને સુધારશેરે;
 એતો રેલવએ અહીં સ્વર્ગીય દિવ્ય સંદેશ.— લઈએ.

લેખક—(ચતુરલાલ ઉત્તમરામ પંડ્યા).

ગરબો ૧૩

—સ્વરાજ્ય વાંચના—

રાગ—(વહાલા તમે પુરુષ અને નારી).

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું (૨)

લઈશું લઈશું લઈશું; અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

સ્વરાજ્યનો ઝુઠો ફરકારો, સુક્ત ગુલામીથી થઈશું; રે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

વિદેશી વસતું દહન કરીને, ખાદી અંગ ધરીશું; રે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

મહાસલાની આસામાં રહીને, કાયદાનો ભંગ કરીશું; રે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

હસતાં હસતાં જોલમાં જઈશું, જોલને મહેલ માનીશું; રે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

કુબ્જ જન્મનું સ્થાન છે સુંદર, અધિક આત્મબળ ભરીશું; રે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

મરીશું, પણ નહિ મારીએ કોઈને અડગ સત્યાગ્રહી રહીશું; રે.

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

અમલદાર કાઠે કદી ડાળા, તેથી હવે નહિ ડરશું; રે;

અમે હવે સ્વરાજ્ય લઈશું.

સાચી સલાહ મહાત્મા ગાંધીની, અવિનાશી ઉર ધરીશું; રે;

હવે અમે સ્વરાજ્ય લઈશું.

(૨૧)

મરખો ૧૪

રાગ-(આધવજ સદૈશ કહેજો સ્વામી).

સ્વદેશની મમતા મનથી નવ મૂકીએ;
 સોએ સો કદિ સંકટ આવે શીશજો.
 ચુરા થઈ પડીએ પણ ચીત નવ ચુકીએ;
 સ્વદેશનું શુભ ચિંતવીએ દિન નીશજો. સ્વદેશની. ૧

જન જાતીનો દેહ ધર્યો જે દેશમાં;
 તે ભૂમીને ગણીએ માતા તુલ્યજો.
 હેડે ધરીએ હેત વિશેષ હંમેશમાં.
 ઉત્તમ ગણીએ અંતર મહિ અમુલ્યજો. સ્વદેશની. ૨

સદૈવ કરીએ યત્ન સ્વદેશ સુધારવા;
 કામ પડે તો કરીએ તન કુરબાનજો.
 વળિ શ્રમ કરીને ઉદ્યોગ નવીન વધારવા;
 સ્વદેશ તરતો કરવા ધરીએ તનજો. સ્વદેશની. ૩

રાષ્ટ્ર તણા દ્રોહી કદી થઈએ નહિ;
 મળતું હોય ત્રીલોકી રાજજો
 દેશ દ્રોહી કદી સુખી કોઈએ નવ થયા;
 દેશજા માધવ મુવા છે વિષ્ણુ મોતજો. સ્વદેશની. ૪

દેશ તણ પરદેશ વિષે જઈએ કદી;
 પણ બહુ ધરવો સ્વદેશ ઉપર પ્રેમજો.

સ્વસ્થાનકથી દીલે ઉદાસી નવ થવું;
 નિજ જનિતાથી હેત ન તજીએ જેમજો. સ્વદેશની. ૫
 મરણ મથારી પર તો સૌ પ્રાણી મરે;
 કહીએ તંની કાયા ગઈ ન કામજો.
 જે કાયા કુરબાન સ્વદેશ લીધે કરે;
 નવજીવ તેનાં રક્ષાં છે નિશ્ચય નામજો. સ્વદેશની. ૬
 સંપ વધે સૌ જનને જેમ સ્વદેશમાં;
 એવા એવા કરીએ અધિક ઉપાયજો.
 કષ્ટ ન પામે કોઈ કુસંપ કલેશમાં;
 સંપી જંપીને સૌએ સુખીઆં થાયજો. સ્વદેશની. ૭
 પોતાના ટંટા પોતે પતાવજો;
 સમજી હોતો જસો ન કદી સરકારજો.
 પંચજનોની પાસે ન્યાય કરાવજો;
 ખચીત નહિ તો થાશે ખુબ ખુવારજો. સ્વદેશની. ૮
 સ્વદેશમાં જે કોઈ કુસંપ કરાવશે;
 નિશ્ચે જાણો પાપી તેનું નામજો.
 હિન્દ તણા અણુમૂલા હીરા જે હતા;
 કીધો જઈને જેલ મહીં મુકામજો. સ્વદેશની. ૯
 કર્મ કાળુ કર્યું કાકુએ ધનના લોભથી;
 કરાવ્યો વલ્લભીપુરનો વીનાશજો.
 અનેક જનને અતિ સંકટ ઉપજાવીયું,
 દુર્જન તેને કહે છે સૌ ઇતિહાસજો. સ્વદેશની. ૧૦

ગરબો ૧૫

- રાગ-(પુનમ ચાંદની ખીલી પુરી અહીંરે),
 સફળી શાણી હિન્દ તનુના સાંભળોરે,
 થયો ફેશનથી આ દેશ સહુ પાયમાલ;
 માટે ફેશન કેરો ત્યાગ તમે સત્વર કરોરે. ૧
- ગાંધી ગુરૂ ગણીને રાષ્ટ્રીય શિક્ષણ દયો તમેરે,
 કરજો વસ્ત્ર વિદેશી વહાલી ખેંડો ત્યાગ;
 એમાં હૃત સમાયું બહાલા હિંદુસ્તાનનુરે. ૨
- ખારીક વસ્ત્રોથી કાયા ઉઘાડી દીસતીરે,
 તેથી ધર્મ સતીનો જગમાંથી તમ બાય;
 ખાદી અંગે તમારું સુંદર રીતે ઢાંકશેરે. ૩
- એની અનસુયાને ભારત ભક્ત સરોજનીરે,
 દેશ ઉદયનો કરતાં શુભ ઉદ્યોગ;
 કીર્તિ જગમાંડી ઇતિહાસો ગારો તેહનીરે. ૪
- ઘાયલ ઘણું થયું છે હિન્દ ગવન વાયલ થકીરે,
 છીંટો છાયલથી બાન્ત .ભક્ષુક થાય;
 આખાદી દીસે છે દેશ તણી ખાદી થકીરે. ૫
- રાષ્ટ્ર ઉદ્ધારક શોભે સુંદર રેંટીઓરે,
 તાર સુતરમાં છુપાયું સ્વરાજ્ય.
 સ્વદેશી વૃત શીખો ને શીખવો સહુને ભાવથીરે. ૬
- લેખક (ચોકશી જહુલાલ).

ગરબો ૧૬

રાગ-(રઘુપતી રાગ રહેમાં રહેજેરે).

ગુણીયલ મહારી બેન અસહકારી બનજેરે

તમે સાચો સત્યાગ્રહ કરજો

ગુણીયલ.

આખા દેશની જેમાં આખાદી રે

પહેરે ખંતથી સરવે એ ખાદી રે

ત્યારે કહેવાશે સ્વરાજ્ય વાદી

ગુણીયલ. ૧

પારદશક પરદેશી સાડી રે

પહેરે કાયા તો દીસે ઉઘાડી રે

એવી ફેશન નાંખજો કહાડી

ગુણીયલ. ૨

ભંગ પાલકાં ને ફેન્સી ફરાગો રે

બહે સરવે એ સત્વર ત્યાગો રે

સારી ન તની તનયાઓ ભગો

ગુણીયલ. ૩

અત્યંત કડી જેને ઉછેર્યા રે

જેને નણાં મન હેર્યા રે

એવી જાતના વનકુળ પહેર્યા

ગુણીયલ. ૪

દેશમાં નામના જેની રે

કીડીમાં ગવાશેજ તેની રે

એવી સરોજની ભહેની

ગુણીયલ ૫

દેશમાં આણી રે

સુધી વસોતાં પાણી રે

એવી ચોધરાણી

ગુણીયલ. ૬

(૨૫)

બેની અનસુયાનાં બેઠાં કામોરે
 લીધો ભારતી માયે વીસામોરે
 પ્રસન્ન થઈ ઠહું સ્વરાજ્ય પામો ગુણીયવ. ૭
 જેનાં માતા પીતા હશે એકરે
 વળી કુળમાં હશે જો વોવેકરે
 તે તો રાખશે સાચો આ ટેક ગુણીયવ. ૮
 કુળવંતીને ઝાણું શું ઠહીએરે
 હવે આટલેથી છાનાં રહીએરે
 જરા સમજે તેને શીખ દઇએ ગુણીયવ. ૯
 બેનો મોટી તમારી આ ખમીરે
 બેઠાં ભારતી લગ્ન પામીરે
 કપી રાવ કહે શીર નામી ગુણીયવ. ૧૦

(લેખક—અંબાલાલ પ્રદક્ષાદશ રાવ કવી નડીઆદ.)

ગરબો. ૧૭

મોહન હિન્દ કનેયો !
 સ્વરાજ્યનો ઝોવર્ધન તોજે મોહવ.
 કહે ન તોળી બીજો એવો
 ભારત માનો છેવો મોહવ.
 કચલી આંખબીએ ઝોવર્ધન તોળ્યો તેહ કનેયો
 સૂત્ર તાંતએ સ્વરાજ્ય તોજે ભારત માનો છેવો મોહવ.

(૨૬)

અધર્મ ટાળી ધર્મ સ્થાપવા જન્મ્યો હિન્દ કનૈયો,
 'કુ' ભારત લયલીત નીહાળી શું આવ્યો વ્રજલેયો મોહન.
 સોળ સહસ્ર ગોપી મનહારી ખંસીનો બજવૈયો,
 સ્વરાજ-ગાને ચિત્ત હરે એ અસહકારી લડવૈયો. મોહન.
 કંસે દેખ્યો મદ્દલ અખાડે મૃત્યુ રૂપ કનૈયો,
 વિદેશીએ ભેઈ કાળ રૂપ એ પૂર્યો જલ કનૈયો. મોહન.
 મોહન તારા આત્મ ભોગથી ભુલવ્યો આજ કનૈયો,
 કર્મ યોગીને ચરણે નમતાં જાણું એજ કનૈયો. મોહન.

મરખો. ૧૮

(રાગ-રઘુપતિ રામ રહેમાં રહેજો ર.)

સુણો ખડેની આ સમે શીખ સારી રે,	
સુખ સાચું છે સાદાર્થ માંહી.	સુણો. ૧
મોજ શોખને વૈલવ છોડો રે,	
દેશ સેવામાં મનડુ જોડો રે,	
હિન્દ માતાના ખંધન તોડો.	સુણો. ૨
ખડેરા પ્રેમે પનોતી ખાદી રે,	
એમાં હિન્દ તણી આખોદી રે,	
પરદેશી પહેર્યે ખરખાદી.	સુણો. ૩
રંટીયા ઘરઘરમાંહી ચલાવો રે,	
કુળયા ને ટંટા અટકાવો રે,	
લાખો લક્ષ્મી લુંટતી બચાવો.	સુણો. ૪

રેંટીઓ ગુલામી હાલે રે,
 જોર ફરમન તણું ના ફાલે રે,
 હુઃખ દારિદ્ર દૂર જાવે. સુણો. ૫.
 હુઃખીયાંની આંતરડી ઠારો રે,
 મરેલાને વધુ નાં મારો રે,
 રેંટીઆથી દેશને તારો. સુણો. ૬

ગરબો. ૧૯

(રાગ-ઓધવજ સંદેશો કહેજો સ્યામને]

ભારતનું હિત ચાહો ચતુરા ચિતથી,
 આ-ભારતના હિતમાં હિત સૌનું હોયજો;
 ભારતનું ભાવી છે ભગિની હાથમાં,
 બાળાપણમાં દે બાળકને બોધજો. ભારતનું. ૧
 કુમળું જાડ નમાવે તે રીતે નમે,
 વૃક્ષ થએ ના વાળ્યું તેહ વળાયજો;
 ત્યમ બાળકના હૃદય કમળપર પ્રેમથી,
 જેવા પૂરે તેવા રંગ પૂરાયજો. ભારતનું. ૨
 વિદ્યા વિનય વિચાર તણાં બી વાવવાં,
 દયા ધર્મને સ્વતંત્રતાની સાનજો;
 માત પિતા ગુરુ જનની સેવા આદરે,
 સ્વદેશની શેવાનું આપો જ્ઞાનજો. ભારતનું. ૨

ચત્વાશ્વહિનું શિક્ષણ શિશુને શિખવે,

તત્ત્વ તર્ક અર્થ શાસ્ત્રનાં અંગણે;

ચારિત્ર કેનાં ચિત્રો ચિતરે ચિત્તમાં

ભારત-મણિ ભૂમિ બદલાશે રંગજો.

ભારતનું. ૪

(લેખક-ભાષ્યક ગોવર્ધનદાસ ગાંધી મુ. નડિયાદ.)

ગરબો. ૨૦

રામ-(હેરા હેરા ને નંદના હેમારે.)

આધો આધો વિદેશી ફેરીઆ રે, (૨)

મારાં આંગણીઆં અલડાય રે.

આધો.

બાર ખુદ્દાં મારાં ખુદ્દી બારીઓ રે, (૨)

મારાં દ્રવ્ય ડેલી ખહાર બય રે.

આધો.

મારાં અર્ધ ભુખ્યાં ભાંડેર રે, (૨)

ભાણે ભોજનીયાં ધુળ થાય રે.

આધો.

માથે ધોળી ટોપી ધોળાં આંગલાં રે, (૨)

બાહુડાં મારાં બળી બય રે.

આધો.

મારાં દુધમલ મીઠડાં મોઢલાંરે, (૨)

એની આરોગ્યતા અટવાયરે.

આધો.

તાસાં દૂગ દારનાં ડોલયાંરે, (૨)

મારા પિતૃ ને દેવ દુભાયરે

આધો.

મારાં ભજન પુજન ભુલાવતાંરે, (૨)

(૨૯)

મારાં કીર્તનીયાં કચવાયરે.	અપ્રે.
ભમરાણી આંખોમાં ભુરકીરે, (૨)	
કર્મ, ધર્મ ને અર્થ છુટાયરે.	અપ્રે.
ક્ષેત્રપાળ બાબા આ ખાદીના રે, (૨)	
એની આંખ ગાતી ચોગ થાય રે.	અપ્રે.
એ લાખો કરોડો લુંટતો રે,	
હવે હિન્દ ન હંકવાય રે.	અપ્રે.

ખે ખહેનોનો સંવાદ.

મરખો. ૨૧

(ગાગ-ચીસાચાં રસીક સંગતે સખા.)

સહમરી—

મનેરે ખાદી લાગે ના બહાલી,
હું તો મ્હારે ફેશને નહીં મ્હાલી—
મનેરે ખાદી લાગે ના બહાલી.
વિદેશીરે વસો મન હસ્તાં,
અતી હર્ષ થાયે ઉર ધસ્તાં,
સૌન્દર્યમાં વૃદ્ધી સખા કરતાં—
મનેરે ખાદી લાગે ના બહાલી.

અસહકારી—

ભયંકર ભુલ જહેની કરતી,
વિદેશી દેશનું ધન હરતી,
બુખે તેથી ભારત પ્રભા મરતી—
ખાદી દેશ આખાદી કરતી.

સહકારી—

દેશીરે નથી ફેકટ કંઈ દેતા,
દોઢા કરી દામ પોતે લેતા,
સુખેથી મહેલ મહી રહેતા—
મને રે ખાદી લાગે ના બહાલી.

અસહકારી—

ભલેરે દામ દોડા તે લેછે,
દેશનું ધન દેશ મહી રહેછે,
ગરીબોને રોટી તો મળેછે—
મને રે ખાદી લાગે બહુ બહાલી.

સહકારી—

પીડારે જહેની પરની ના કરીયે,
બુખે મોજ શોખ કરી ફરીયે,
બરી લોક નિંદાથી ના ડરીયે—
હું તો મહારે ફેશને રહી મહાલી.

અસહકારી—

બેનીરે એવાં સ્વાસ્થી ના થાયે,
જસ દેશ દાઝ દીલે ધરીયે,

(૩૧)

હિત કેમ હિન્દનું વિસરીયે—

આબુષણ ખાદીનાં ધરીયે.

સહકારી—

ખેતીરે તારું સત્ય છે કહેવું;

દેશ હિતે દુઃખ સદા સહેવું,

ગાંધીજીનું કહ્યું માની લેવું—

વિદેશીનું નામ નહિ દેઉં.

(લેખક-મણીલાલ જ્યોત્હાસ દોશી. નડિઆદ.)

ગરબો. ૨૨

(રાગ-ગરબો સખી સૃષ્ટિનો શૃંગાર હાર.)

ગરબો સખી હિન્દનો ઉદ્ધાર નાર—

દેશ ઘેલો ગાંધી ગુજરાતમાં.

આવી સખી લારતના લાગ્યની સહવાર—

પ્રગટે કિરણ પ્રેમનાં પ્રભાતમાં.

સાખી-લારતમાનાં બાલુડાં-કરતાં દુઃખ પોકાર,

અન્ન વસ્ત્ર વિણ ટળવળે-દુઃખ લારિયો સંસાર.

ગરબો સખી દુઃખ પાપ દૂર કરનાર—

દેશ ઘેલો ગાંધી ગુજરાતમાં.

પ્રેમ વડે દેહ લણી કરતો જે દાન—

વિશ્વ પ્રેમી સંત ગાંધી મા'તમા.

સાખી—રાજા દુઃખ કરી પીડતો—વળી એનો વેપાર.

દુઃખ દૂર કરવા સૂચવ્યો—ચરગો તારણહાર.

આવે સખી સુતરને તાંતણે સ્વરાજ—

થાય દૂર દુઃખ સહુ જાતનું.

થાય હિન્દ માત વિશ્વ કેરી સરતજી

કિંજલુ કંઈ પ્રકાશે એ પ્રભા તણું.

(ભંખડ—નગવરગાથ વીગાવાગા, સુરત.)

તૈયાર છે. સસ્તાં ઉત્તમ પુસ્તકો. તૈયાર છે.

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ નંગ ૧ ના રૂ. ૦—૨—૦

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ નંગ ૧૦૦ ના રૂ. ૫—૦—૦

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ નંગ ૫૦ ના રૂ. ૨૨—૦—૦

રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ નંગ ૧૦૦૦ ના રૂ. ૪૦—૦—૦

સ્વદેશ કાવ્ય અલીપીરાદરોના જોલના

ફાટ સાથે રૂ. ૦—૧—૦

સ્વદેશ દર્પણ પંજાગ અને પરદેશી રૂ. ૦—૧—૦

અહા દેવીની ચડાઈ—જમાનાનો જુલમ રૂ. ૦—૧—૦

સોળ વરસની સતી—નવ વરસનો પતિ

ભાગ ૧ થી ૪ રૂ. ૦—૪—૦

વેચનાર બુકસેલર જહુલાલ નારણલાલ.

સ્વામીનારાયણના મંદીર પાસે મુ. નડીયાદ.

ચહા દેવીની ચહાઈ.

તમારા ધનનું, ધર્મનું, અને આરોગ્યતાનું રક્ષણ
કરે છે. જરૂર વાંચો. બેહદ્ સસ્તા ભાવ.

નંગ ૧	એક આનો	નંગ ૧૦૦ ના બે રૂપીઆ
નંગ ૫૦૦ ના નવ રૂપીઆ		નંગ ૧૦૦૦ ના રૂ. ૧૭-૮-૦

સોળ વરસની સતિ અને નવ વરસનો પતિ

ભાગ ૧-૨-૩-૪ તૈયાર છે...કીં. રૂ. ૦-૪-૦

સદગુણી શરીરકળા (સચીત્ર)કીં. રૂ. ૦-૬-૦

કમનસીબ કમળા (સચીત્ર)કીં. રૂ. ૦-૪-૦

કુદીનની કન્યા (સચીત્ર)કીં. રૂ. ૦-૪-૦

મહાભારત અઢારે પર્વ જાડુ પુકું

સુંદર ચિત્રો મોટા અક્ષરકીં. રૂ. ૩-૦-૦

વીલાસ સુંદરી અને જાદુનો પલંગ

ભાગ ૧ થી ૮ આખા સટના... ...કીં. રૂ. ૪-૦-૦

એ સીવાય તમામ જાતનાં પુસ્તકો વેચનાર.

બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ.

પ્ર. નડીઆલ.

જસમાઈનનો આયોડાઈઝડ

સારસાપરેલા

લોહી સુધારી શરીરને નિરોગી બનાવનારી ખરી ખાત્રીની દવા.

જસમાઈનનો આયોડાઈઝડ સારસા પરેલા આજકાલ ઘણોજ વખણાય છે. ખસ, લુખસ, દરાજ, ખરજવાં, ગડગુમડ, પ્રમેહ, ચાંદી, વિસ્ફોટીક, કંઠમાળ, કેલ અને સામાન્ય નબળાઈ માટે ખાસ કરીને આ જસમાઈનનો સારસાપરેલા વાપરવ ડાક્ટરો ભલામણ કરે છે, સંધીવામાં તેનો ગુણ અજબ જોવો છે. કીંમત રૂ. ૧૫. વી. પી. થી રૂ. ૧૫૦. રૂ. ૧૫૦ થી રૂ. ૫૦૦. ૬ શીશીના રૂ. ૫૦૦. ૬ શીશીના રૂ. ૬૦૦.

મેનેજર—જસમાઈન એજન્સી,

મુ. નડીઆદ (ગુજરાત.)

